

[Boeck-Hansen]

som man netop gerne vilde have udført paa det specielle Omraade — det er ret sædvanligt. Vi mener imidlertid, at man meget gerne skulde have denne Lovgivning ændret, for jo mere vi trænger ind i denne Sag, jo mere kan man nok sige, at man græmmer sig over, at Loven nogen. Sinde er blevet lavet, og i endnu højere Grad over den Maade, hvorpaa den i sin Tid er blevet administreret — jeg tænker paa den Tid, den sorterede under Statsministeriet, før den nuværende Departementschef traadte til. Mig forekommer det i øvrigt fuldkommen uforstaaeligt, at en Minister, naaer han først havde faaet hele Danmarks Undergrund erklæret for at være Statsejendom, mente, at man sporenstrægs skulde give en Udlænding Koncession paa den, og oven i Købet en meget langvarig Koncession for en meget beskeden Afgift. Det har vel været, fordi man har villet undgaa Statsdrift paa dette Omraade; man har vel tænkt sig, at det var det rigtige. Det var en Mr. Ravlin, der fik denne Koncession, og han havde det Held at finde en Klump Salt langt nede i Jorden — jeg tror, det var over 900 m nede —, og det var udmærket Salt. Det var mineralogisk set akkurat lige saa godt Salt som det, vi importerer. Det var ikke meget han fandt, og det var Skade, at han saa hurtigt ødelagde de paagældende Boringer, for det kunde jo godt være, at der havde været mere dernede at finde; men de blev altsaa ødelagt, og det er der ikke noget at gøre ved. Der var en Driftsbestyrer Østman derovre, og han kom bagefter med nogle Historier, nogle ret opsigtsvækkende Historier. Der er bare det ejendommelige ved dem, at den eneste, han havde vanskeligt ved at faa til at tro paa dem, var ham selv; det var netop ham, der ikke troede paa dem, og det var jo ganske mærkværdigt. Naa, men hvad gavner det, at man græder, det hjælper jo ingen Steder, som Drachmann siger.

Det konservative Folkepartis hele Stræben gaar jo ud paa at søge at forbedre de nuværende Forhold, at søge at komme helt bort fra den nuværende Ordning, saaledes at vi kunde faa dette Arbejde lagt over paa danske Hænder, saa det i Virkeligheden blev den danske Stat, der foretog disse Undersøgelser. Maaske maa man have en udenlandsk Ekspert til Raadgiver, men det bør være Staten, der tager Ansvaret for disse Undersøgelser. Vi er rede til at yde de nødvendige Ofre for at faa dette gen-

nemført. Vi vil meget, meget gerne til Bunds i denne yderst vanskelige Sag, og vi tror, vi har god Grund til at mene, at vi virkelig kan komme til Bunds i den. Den er jo nok lidt indviklet, maaske omgivet af nogen Uvederhæftighed, men ikke desto mindre har vi den Opfattelse, at man maa kunne komme til Bunds i Forholdene; i hvert Tilfælde er vi saa vidt enige, at vi mener, vi for Fremtidens Skyld med god Samvittighed maa kunne sige, at vi har gjort, hvad vi paa nogen Maade kunde gøre for at faa saa klare og tydelige Oplysninger som vel muligt.

Vi tror, som sagt, at det er muligt at naa dette Maal, og vi vil derfor meget gerne være med til at vedtage det foreliggende Lovforslag, da der jo maa Tid til at gennemføre Undersøgelsen. Vi vil dog henstille, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer, saa at vi kan faa Lejlighed til at tilrettelægge Arbejdet.

Lynnerup Nielsen:

Da mit Partis Ordfører i denne Sag ikke kan være til Stede her i Dag, skal jeg paa Partiets Vegne takke den højtærede Minister for den saglige og udførlige Redegørelse, vi har faaet. Den bekræfter jo fuldt ud den Opfattelse, som vort Partis Repræsentanter har gjort gældende her i Folketinget saavel før som efter Krigen, og de Anskuelser, vi har ført frem mod de Omstændigheder, hvorunder Danmarks Undergrund er solgt. Vi anser det derfor for rimeligt, at der nu levnes Ministeriet og det sagkyndige Udvalg, Undergrundsudvalget, den fornødne Tid til yderligere Undersøgelser og Overvejelser, inden den endelige Beslutning træffes, og vi kan derfor tiltræde Forslaget om, at Loven forlænges endnu for 9 Maaneder.

Kristian Nygaard:

Som Forholdene har udviklet sig i denne Sag, kan Det radikale Venstre anbefale den Forlængelse af Loven, som her er til Behandling, idet vi gaar ud fra, at der af den højtærede Minister vil blive gjort, hvad gøres kan, for at der ikke bliver Anledning til flere Forlængelser af Loven i dens nuværende Skikkelse. Vi finder saadan set, at Sagen har været længe nok.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget.